

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

“AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

**A TORONTÓI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZET
2018. JÚNIUS 2-3-ÁN MEGNYITOTT ÚJ IMAHÁZA**

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 6468 State Road # L1
 PARMA, OH 44134
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
 225 East 80th Street
 NEW YORK, NY 10075
 gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd
 LINCOLN PARK, MI 48146
 herjeczki@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
 2518 E. McKittrick Place
 BREA, CA. 92821
 zsigmond@sbcglobal.net

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA**110. éves az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség!**

Erre a jubileumra többféleképpen is emlékezünk ebben az esztendőben. A Ráma Táborban tartandó jubileumi, egyben választó közgyűlést megelőző héten *családi hetet* tartunk – azzal a céllal, hogy gyűlekezetünk testvérisége, hangsúlyozottan a gyermekek és fiatalok, miközben nyári szabadságuk egy részét töltik, együtt lehessenek, közös programokon vehessenek részt. A pihenés mellett együtt épülhessenek lelkileg is a csoportos foglalkozásokon és az istentiszteleteken. Szeretettel várjuk testvéreinket, s imádkozunk a hét áldásaiért.

A 111. közgyűlést *gyermektáborozás* követi, július 9-15-ig. Azt gondoltuk, hogy nem lesz rá igény ebben az évben – a családi hét miatt, de az érdeklődés jelentős, így az idén is 4 csoportban folyik majd a foglalkozás a gyermekekkel. Imádságainkkal kísérjük azt a hetet is, a csoportvezetőknek felülről való erőt, bölcsességet kérve, a gyermekek számára megtéréseket, az egész táborozásra pedig Urunk gondviselését és oltalmát!

A 110 éves jubileum jegyében az év során *történelmet* idéző cikkeket is közlünk, elsősorban az 50. éves szövetségi jubileumra, Clevelandban kiadott könyvből – *Az Amerikai Magyar Baptista Történelme 1908-1958*. A mostani számunkban előre ugrottunk az időrendi sorban, hogy a jövőre 90. évét elérő *Torontói Első Magyar Baptista Gyülekezet* alakulását, és az első imaházát is bemutassuk mai olvasóinknak, illetve, hogy az újonnan épített imaház megnyitójáról készült beszámolóval együtt olvashassák azt az érdeklődők. (Dehát kit érdekel a múlt, kérdezhetnénk? Csak azt, aki jövőt is szeretne látni, építeni. A holnap ugyanis a tegnapi és mai napunkon épül.)

110. éves jubileumi évünk legjelentősebb eseménye a *torontói imaház megnyitása*. Nem csak a torontóiaknak, hanem mindannyiunk számára az. Lapunk olvasói három év óta minden szám 2. oldalán láttak egy-egy fényképet az imaházról, a tervektől az építkezési folyamaton át egészen az elkészült épületig. Bízom benne, hogy az olvasók egy részét közbenjáró imádságra ösztönözték ezek a képek.

Ezúttal nem itt a szerkesztői rovatban, hanem az első oldalon láthatjuk a megnyitott imaházat. Ezzel az *Evangeliumi Hírnök* hagyományát követjük, hiszen 1942 júniusában a címdoldalon a Robert Street 8 alatti, éppen megvásárolt torontói imaház látható – ezzel a képpel kiegészítettük az 1958-as könyv anyagát (5. oldal).

Örülök annak, hogy torontói testvéreink megfogadva a szerkesztő kérését, leírták *személyes élményeiket* az imaház-építéssel, illetve a megnyitóval kapcsolatosan. Olvasóink ezek és a fényképek segítségével szinte maguk is a helyszínen lehetnek. Továbbá, aki járatos egy kicsit az interneten, könnyen megtalálhatja és végignézheti mind egyik istentisztelet felvételét. (A fényképeket ezúttal is a szerkesztő készítette.)

Fölhívom még figyelmüket egy most megjelent könyvre, melyről a 10. oldalon olvashatunk. Az egykori torontói lelkipásztor *Dr. Viczián János* tv. (Torontó: 1972-77) igehirdetéseiből készült válogatás címe: *Élő reménység*.

Dr. Gergely István elnök testvér májusban Kárpátalján járt, a MABAVISZ tanácsának éves értekezletén – cikkünk a 11. oldalon. A Tanácsülés megrendezését anyagilag szövetségünk tette lehetővé – egy régi ígéret teljesítése következtében. Ezzel az alkalommal immár a harmadik kis tag-szövetség is vendégül láthatta a világszövetség képviselőit.

A MABAVISZ szabályzatának megfelelően (az elnökség összetétele két-évenként rotációs alapon változik) az idén Gergely testvér vehette át az elnökséget. Végül ezen a helyen olvasóink nevében szeretne áldást kívánni testvérünk világszövetségi szolgálatára a

- szerkesztő.

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

IMAHÁZMEGNYITÓ ISTENTISZTELET TORONTÓ, 2018. június 2-3.

Olyan eseménynek lehettünk tanúi több mint kétszázán Torontó egyik északi városrészében (Woodbridge), amire az elmúlt fél évszázadban nem volt példa Észak-Amerikában. Egy teljesen új, magyar baptista imaház (templom) megnyitó istentiszteletén vehettünk részt. A következő sorokon erről a kétnapos eseményről számolunk be az Evangéliumi Hírnök olvasóinak.

Június legelején szép, napos tavaszi hétvégét kaptunk. Az utazásra is, az utolsó simításokra is (parkosítás az

szövetségünk tisztelőbeli elnökét kérte imádságra. Ezután a templom előtt álló, bebocsátásra váró sokaság Csövári Pál testvér és fúvóskara vezetésével elénekelte a magyar, majd a kanadai himnuszot. A **szalagvágásra** kilencen kaptak lehetőséget (a *Jurás Pál* testvér által kiosztott ollók segítségével).

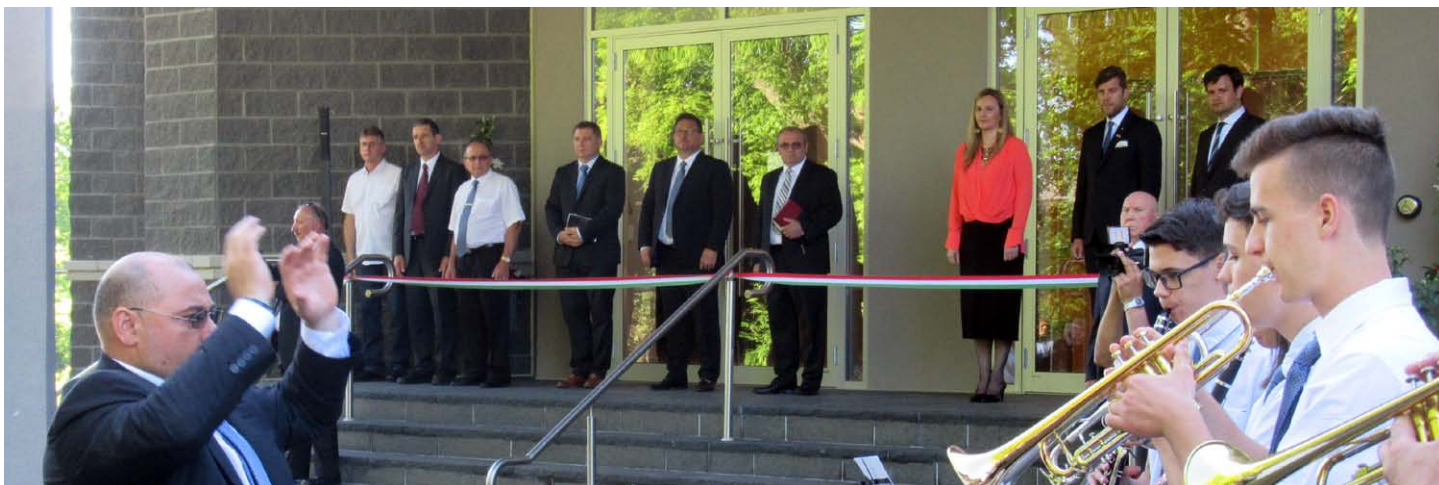
Baloldalt a gyülekezet három vezetője, középen a helyi lelkipásztor, az építkezést vezető testvér, és szövetségünk elnöke, jobb oldalt pedig a magyar kormány három képviselője.

tokban jelentős részt végző vállalatok képviselői kaptak lehetőséget üdvözlő, gratuláló, vagy éppen igehirdetői szolgálatra. Ugyancsak ekkor került sor a magyar kormány képviselőiben jelenlévők köszöntő beszédeire is.

A *vasárnap délelőtti és délutáni* istentiszteleteken pedig a szövetségünk (ÉAMBSz), illetve gyülekezeteink lelkipásztorai és képviselői kaptak lehetőséget különféle szolgáltatásokra.

Az istentiszteletek után torontói testvéreink ízetes vacsorán ill. ebéden láttak vendégül mindenkit.

A szombat esti megnyitón *Püskök Dániel* lp. köszöntő szavai után *Balla*

imaház körül) alkalmasat. Délután hat körül egy lelkes fúvós együttes játéka, ének-számai tették ünnepélyessé már a gyülekezést is a „hegyen épült város” - az új imaház bejárata előtt. Az impozáns templom két dupla-szárnyas nagy üvegajtói egyenlőre zárva, a lépcsősor tetején, a korlátokra erősített, széles nemzetiszínű szalag is elzárta az utat az ünnepélyre érkezők előtt. De már nem sokáig.

Az ünnepélyes szalagvágás előtt *Püskök Dániel*, a gyülekezet lelkipásztorja felolvasta a 100. Zsoltárt, majd *Kulcsár Sándor* lelkipásztor testvér,

A szalagvágás után az ajtók is megnyíltak, és bevonult a sokhelyről érkezett vendégsereg.

Sokan voltak olyanok, akik most először látták belülről az impozáns, jól tervezett, szépen kivitelezett, tágas, magas és világos templomot. Torontóiaknak és vendégeiknek egyaránt telve volt a szívük háláadással, dicsérrel, amit a közös énekek során együttesen kifejezésre is juttattak.

Az imaházmegnyitónak két nagyobb része volt. *Szombat este* a torontói egyházi és városi vezetők, valamint az építkezést tervező és a munka-folyama-

Sándor gyülekezeti előljáró és projekt menedzser vetített képek segítségével bemutatta az építkezés folyamatát – a kezdetektől (alapkőletétel 2013. április 28.) a befejezésig. Kitért beszámolója során az anyagiakra is. Abból kiderült például, hogy jóllehet igen jó áron tudták eladni a régi imaházukat, annak ára teljesen ráment a telekvételre, különböző engedélyekre, és az építkezést előkészítő munkálatokra (mint például talajrendezés). A tényleges épület – az imaház, kisegítő termek, szolgálati lakás – kiadásait főleg négy forrás fedez-

te: a régi szolgálati lakás eladási ára, a szövetségünk és gyülekezeteink támogatása, a magyarországi kormánytól kapott támogatás, és a helyi gyülekezet anyagi áldozata. Valamennyi tartozása jelenleg is maradt a gyülekezetnek. Körülbelül egymillió dollár értékű az az önkéntes, térítésmentes munka, amit a torontói testvériség, ismerősök, barátok - pl. a vadász-társaság az imaházépítésre fordított. „Legyen ez a ház az imádság háza...” mondta Balla testvér, akinek a befejező szavait a 7. oldalon olvashatjuk.

Két rövid igehirdetés is elhangzott a szolgálatok sorában: *Forrai Tamás SJ*, a *Torontói Szt. Erzsébet Katolikus Templom* plébánosa, később *Nt. Vass Zoltán*, a *Torontói Első Református Egyház* lelkipásztora köszöntötte és bátorította az új templomos torontói gyülekezetet.

Különleges jellegzetessége volt a szombat esti ünnepségnek, hogy nem csak vallási vezetők, lelkipásztorok, ha-

A szolgálatot végző lelkipásztorok szombat este, vasárnap délelőtt, és a vasárnap délutáni istentiszteleten.

nem a politikai, társadalmi élet vezetői is helyet és szót kaptak. A helyi város (Vaughan-Woodbridge) két vezetője köszöntötte a gyülekezetet, csodának nevezve, hogy ez a magyar közösség erre az építkezésre képes volt.

Az est nagy figyelemmel kísért percei voltak, amikor a jelenlévő három magyar politikai vezető köszöntötte a gyülekezetet: *Ódor Bálint* és *Szilágyi Péter* nagykövet, ill. helyettes államtitkár, s előttük *Szabó Stefánia*, Magyarország torontói főkonzulja. Nekünk, hallgatóknak úgy tűnt, hogy régi, jó kapcsolat van a torontóiak és e magyarországi képviselők között. A Főkonzul asszony elismerő okleveleket adott át az építkezésben kimagasló önkéntes munkát végzőknek.

Hát még milyen lesz majd az - mondta valaki -, amikor az Úr, akitől a megbízást kaptuk mondja felőlünk: „jól van, jó és hű szolgám...” Szolgák, sőt, Isten munkatársai is vagyunk, lehetünk, s ezekben az években lehettek is torontói testvéreink – amint azt az igehirdetés alapigéjében hallottuk is (1Kor 3,9-16). De minden igyekezetünk latba vetése után is aktuális az ének, amit nagy átérzéssel énekeltünk: „Az Úr csodásan

működik!” Természetesen a torontói énekkar szolgálatait is hallhattuk. A záró igei köszöntőt *Németi Zsolt*, a *Torontói Első Szeretet Pünkösdi Gyülekezet* lelkipásztora mondta, a befejező imádságot pedig *Gergely István*, a szövetségünk elnöke.

Az alkalomhoz méltó, jól szervezett istentisztelet után az asztalok mellett volt további alkalom a beszélgetésre – a mi asztalunknál például a tervezőmérnökkel váltottam szót, s mint kiderült, ő tervezte a Ráma tábor 11 éve megnyitott központi épületét is.

Az imaházmegnyitó második napján, **vasárnap délelőtt** is megtelt az imaház, bár nem annyira, mint előző este. Imárával kezdtük az együttlétet, mint minden vasárnapot. Ezúttal két vendég buzdított az imádságra: *Szabó István* testvér - a chicagói gyülekezetet és a férfiszövetséget is képviselve, azután a detroiti *Juhász Róbert*, a fiatalok alelnö-

ján szólt az ünneplő gyülekezethez. Az igehirdetést pedig szövetségünk elnöke, *Gergely István* testvér tartotta, alapigéje 1Móz 28,10-22 volt.

Torontói testvéreink videóra vették az istentiszteleteket, így a szolgálatok, igehirdetések meg-, vagy újra hallgathatók a gyülekezet Facebook oldalán, vagy a Youtube-on.

Fontos eleme volt az imaházmegnyitónak, hogy mind a három istentiszteleten elhangzott egy-egy konkrétan az építkezéssel kapcsolatos visszaemlékezés, ismertetés az építkezés és egyúttal a gyülekezet vezetői részéről. Szombaton *Balla Sándor* építkezés-vezető, vasárnap délelőtt *Bákai István* diakónus, délután pedig *Weisz Péter* presbiter testvér részéről. Tudtuk, hogy nagyon nehéz és nagy feladatot teljesítettek torontói testvéreink – de azért jó volt hallani is a munkában résztvevő vezetők hittel teljes bizonyágtételeit a nehéz napokról és

ke. Szövetségünk egy régebbi és egy új munkása a 122. Zsoltár illetve a Filippi 1,18 alapján buzdított imádságra. Jó volt tapasztalni, hogy a fiatalok és a gyermekek is velünk vannak gyülekezeteinkben – Torontóban és másutt is. Nem hallgatókként csupán, hanem aktívan bekapcsolódva a szolgálatokba – ének, zene, biznyságtétel, sőt igei szolgálattal is. A legkisebb vasárnap iskolások éneke és versmondása most is megörvendeztette a testvériséget (kép a 6. oldalon).

Ezen a napon is szolgált a torontói *fűvös zenekar* és az *énekkar* is. Hallottuk például a debreceni találkozóra megtanult „*Isten háza*” kezdetű éneket – szövegét lapunkban is közöljük. A *detroiti gyülekezet* – a torontóiak legközelebbi szomszédja – két énekkar színműve és egy verssel szolgált, *Fűr Béla* gyülekezet-vezető testvér köszöntő szavai után. Egy erre az alkalomra írt verset is meghallgattunk *Nagy Viktóriától*.

Két igei köszöntés és egy igehirdetés tette gazdaggá a délelőtti alkalmat. *Kulcsár Sándor* clevelandi lelkipásztor, a szövetség tisztelt elnöke az 1Kron 16,29-36, *Vass Gergely kelownai lelkipásztor* pedig az Efézus 4,11-16 alap-

az átélt gondviselésről, a testvéri összefogás megvalósulásáról s hogy balesetmentesen mehetett végbe az építkezés. Jó volt hallani, amint a nagy és a kisebb munkák elvégzéséért hálát adtak az Úrnak és megköszönték azt a fiatal és az idős testvéreknek is. Kitartó és hűséges munkásokra volt szükség az elmúlt 5 év során, és voltak ilyen testvérek. Jó volt hallani azt is, milyen tisztelettel szóltak a fáradhatatlan, de a munka-folyamat során az Úrhoz költözött *Kuti József* testvérről, vagy a most súlyosan beteg *Tóth Zsuzsikáról*.

A hosszú istentisztelet után finom ebéddel szolgáltak a torontóiak, majd hamarosan sor került az imaházmegnyitó utolsó, **délutáni istentiszteletére**.

Most is Püsök Dániel testvér, a gyülekezet lelkipásztora vezette a szolgálatokat, mint minden alkalommal. A dicsőítő ének és az énekkar szolgálati között ezúttal is két igei köszöntés és egy igehirdetés került sor, valamint egy – az előzőekben említett személyes visszatérítésre, Weisz Péter testvér részéről.

Az első igei köszöntést a torontói gyülekezet korábbi lelkipásztorától, *folytatás a 9. oldalon*

110 ÉVES AZ ÉSZAK-AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG (3)

TORONTO, Ontario Canada

Nagy Gyula testvér és családja 1924-ben vándorolt Magyarországból Kanadába és 1925-ben Torontóban telepedett le. Ők voltak a torontói gyülekezet alapító tagjai. Kezdetben egy néger baptista gyülekezet tagjai voltak, de Nagy tv. szíven mindig ott volt a vágy, hogy legyen Torontóban magyar baptista gyülekezet. Erre várnia kellett, míg az Úr meg nem nyitotta a lehetőség ajtaját.

Abban az időben a magyarok közül csupán Nagy tv.-ek voltak baptista keresztyének Torontóban. 1927-ben Polgár Eszter testvérnő csatlakozott a családhoz.

Nem lehet azt az örömet papírra vetni, vagy szavakban kellőképpen kifejezésre juttatni, amikor az első magyar baptista nyilvános istentisztelet tartását meghirdettük Torontóban, midőn a magyarországi Csopják Attila és Udvarnoki András hazai prédikátor testvérek valamint a kanadai és amerikai magyar prédikátor testvérek az igazi örömezenetet hirdették minden este a konvenció ideje alatt.

Erre az evangéliumi nagy magyar baptista mozgalomra, az angol baptista gyülekezet vezetősége átengedte a Beverley utcában lévő nagy templomát, amely majdnem minden este megtelt

rendszeres istentiszteleteket és imaórákat tarthattak. A látogatók nem mindig tartottak ki, de a kis csoport az Úr segédelmével kitartott.

Már kezdetben felkérték Major Mihály buffalói prédikátor testvért, hogy havonként látogassa meg őket. Major tv. teljesítette a kérelmet, amennyiben úgy ő, mint kedves élettársa szeretettel jártak el hozzájuk, havonként nevelő tanítással és Úrvacsorával szolgált nekik Major tv., kedves neje pedig énekeivel szolgált. Az útiköltségen kívül nem fogadtak el semmi tiszteletdíjat. Munkájuk igen kedves és felejtethetetlen emléket hagytak a szívekben. Úgy emlékeznek meg róluk, mint a torontói gyülekezet bölcsőjének ringatóiról, Nagy testvérekről pedig, mint édes öreg szüleikről, akik mindig velük vannak és lesznek is, amíg az Úr életben tartja őket.

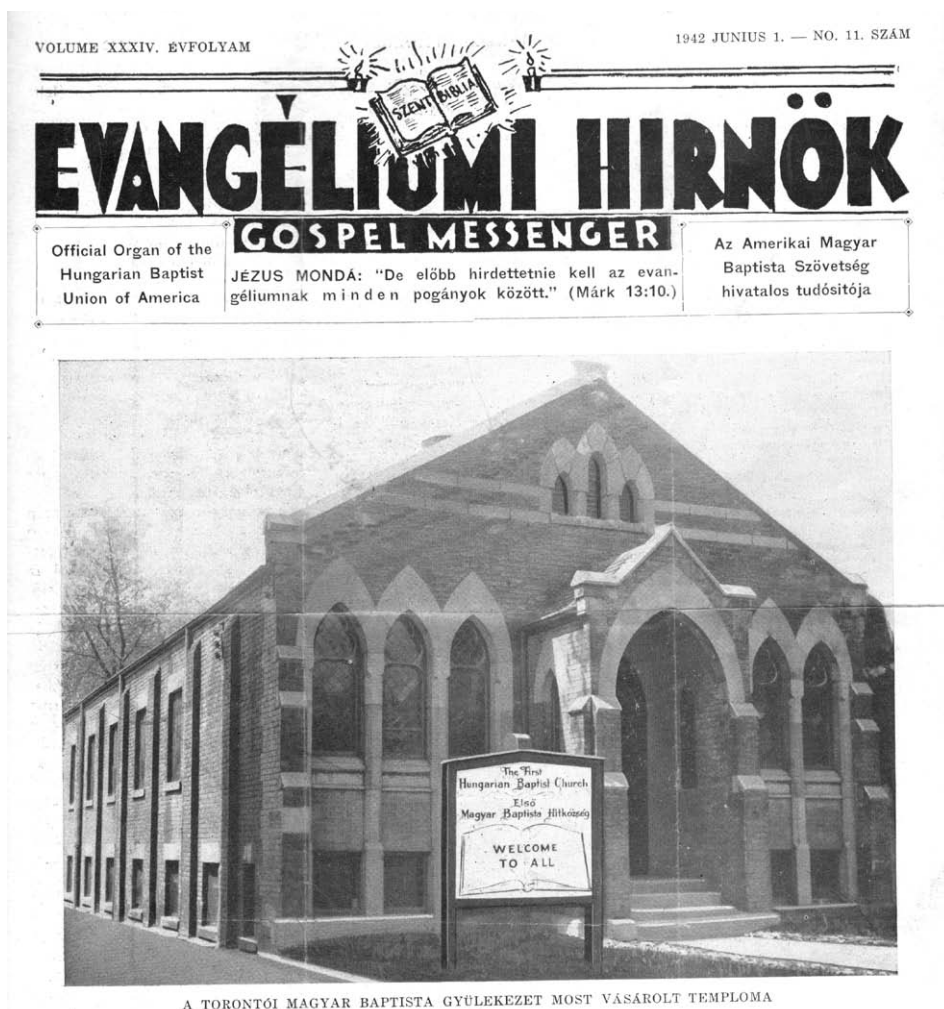
Elérkezett az idő, hogy az angol vezetőség is belátta, hogy állandó lelki munkásra van szükség. Az ő segítségükkel 1929-ben Balla György tv. vette át a gyülekezet vezetését és ugyanazon év június elsején hivatalos pásztorává választotta. **1929 június 23-án**, Nagy testvérek lakásán tartott gyűlés alkalmával hivatalosan **megalakult a gyülekezet** 18 taggal.

A gyülekezet a fejlődés útjára lépett, és 1940-től 1943-ig már 52 tevékeny tagot számlált. Persze, úgy itt, mint másutt a Sátán megirigyelte a haladást és nagy változások álltak be. Öt vagy hat család visszaesett a világba, és a megélhetés miatt többen meg más vidékre költöztek. Sajnos, jelenleg nem sokan vannak, de akik vannak - békességben élnek.

1935 táján hatan kezdték meg az imaházalapot 60 dollárral. Az alapvető tagok: Balla György, Nagy Gyula, Gáspár Sándor, Józsa Dénes, ifj. Szabó István, és Miskov Árpád testvérek voltak, akik személyenként 10-10 dollárral járultak az alaphoz. **1942-ben** pedig már ünnepélyesen **be is költözhettek a saját szép imaházukba**. Ez a szent vállalkozás megvalósítása az Úr segédelmével a Gyülekezet, a Magyar Baptista Szövetség, és az amerikai testvériség áldozatkészsége folytán jöhetett létre. Az imaház vételára 8000 dollár volt. Az átalakítása szintén 8000 dollárba került és időközben a kisebb kiadások még 1000 dollárt tettek ki. De az imaház mai értéke kb. 35.000 dollár.

(folytatjuk)

Az Amerikai Magyar Baptisták Történelme 1908 – 1958, Cleveland, 1958. 169-173. oldal. (kiemelés: szerk)

A TORONTÓI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZET MOST VÁSÁROLT TEMPLOMA

Kezdetben Nagy testvérek lakásán tartották a heti imaórákat és közben kérték az Urat, hogy hozza el részükre azt az időt, amikor egy nagyobb helyen, nagyobb számban jöhetnek össze, ahol megalakíthatják a magyar nyelvű gyülekezetet. E kérést az Úr meghallgatta, kívánságukat 1928-ban teljesítette, amikor a "Baptista Világkonvenció" Torontó városában volt megtartva.

látogatókkal. Sok áldásban és örömben volt része a kis csoportnak, főleg akkor, amikor a nagy Világkonferencia után a magyar prédikátor testvérek még egy hetet tölthettek ott és minden este hirdethették az Evangéliumot az üdvözöljás lelkeknek. De elképzelhető a szomorúság is, amikor újból magára maradt az ottani testvériség. Az angol testvérek egy termet adtak rendelkezésükre, ahol

MENJETEK FÖL TEHÁT A HEGYRE!

Minden emberi szervezés és fáradságon túl - az egész megnyitó ünnepség alatt volt egy gondolat ami többször és különböző fogalmazásban is elhangzott, de a lényeg ugyanaz, és pedig, hogy ez a gyönyörű, korszerű, barátságos imaház ne legyen csak egy épület.

Legyen ez az a hely, ahol a betérő nyugalmat talál, egy kis oázis, messze a nagy világváros zajától. Legyen ez az a hely, ahol meglátják kinek és miért élünk mi keresztyények, kiből hiszünk és miért nem céltalan az életünk.

Aki vigasztalást keres, az találja is meg, a magányos és elkeseredett ember pedig találjon együtt-érző, megértő és segítő embertársakat. Szeretet és öröm helye, ahol a középpontban Jézus van, Istenfélelem és ember iránti tisztelet. Ahol tiszta evangélium hangzik, ahol a tanítás hitből árad és hittel van elfogadva. Ahol a gyerekeink és fiataljaink otthon és családban érzik magukat, az Úr nagy családjának értékes tagjai, és ahova szívesen vágnak járni és nem utolsó sorban hallhatják az Igét saját nyelvükön.

És akkor hiszem, hogy beteljesedik amit a próféta írt: *"Menjetek föl tehát a hegyre, hozzatok fát és építsétek újjá a templomot! Kedvem találok majd benne és megdicsőülök általa - mondja az Úr."* Aggeus 1,8 **Kis Stefánia**

Nekem személyesen az jelentett a legtöbbet a megnyitón, hogy megtelt az imaház, nem lehetett látni üres helyeket. Az lenne nagy öröm nekünk, ha így folytatódna a jövőben is. Ez a kérésünk és azért imádkozunk, hogy teljesüljön ez a vágyunk! **Noémi Csercsa**

Teljes meggyőződéssel mondhatom, hogy az Úr nem csak az építkezés ideje alatt segített, és csodálatosan megőrzött a hosszú munkálatok során, hanem már az elgondolást is Ő adta. Hogy voltak nehéz alkalmak is az építkezés idő alatt? Igen, voltak. Pl. a költségvetéssel voltunk gondba, mert mint tudott dolog, még nem hallottam egy elkészült projektről sem, hogy az a tervezett összegből, és határidőre megépült volna.

Amit szeretnék kihangsúlyozni, hogy egész idő alatt az építkezési bizottságban, vagy a gyülekezeti bizottságban egyszer sem fordult elő, hogy a legcsekélyebb dologban is ne értettünk volna egyet. De jó az Úr, és teljes a bizodalomunk benne, hogy továbbra is számíthatunk Őreára.

Dávid azt mondja Nátán prófétának, hogy látod milyen szép palotában lakom, Isten és ládája pedig sátorban lakik. Dávid elhatározta, hogy épít Istennek egy házat. Nagyon szép dolog építkezni, de Istennek házat építeni, ettől szebb nincs. Úgy gondolom hogy, nekünk sem lehet mindegy, hogy Isten milyen házban lakik, ahol találkozhatunk vele. Habár nem lakik kézzel csinált házban, de megígérte, hogy ha ketten vagy hárman az ő nevében együtt vagyunk, ő ott van.

Hála van a szívemben mindazon testvérekért, akik imádkoztak értünk, és anyagilag vagy fizikai munkával segítettek az építkezést. Azon fáradozunk továbbra is, hogy a lelki élete a gyülekezetünknek épüljön, szépüljön, hogy a mi Urunk örömét lelje bennünk.

Testvéri szeretettel **Bákai István**

Először csak egy parányi szikra volt a gondolat és egy erős vágy, ami megszületett néhány testvérünk szívében: építsünk egy imaházat gyermekeink számára! Gondolatot cselekedet követett és gyülekezetünk megvalósíthatott egy képességeinket meghaladó tervet, amiről mindannyian elmondhatjuk, hogy Is-

ten adott hozzá erőt. Róma 9: 16 *"Ezért tehát nem azé, aki akarja és nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené."* Elhoztuk "kincseinket" és hajlékot építettünk Mennyei Atyánk számára, ahol dicsőíthetjük Őt, elhozhatjuk kéréseinket, felülülhetünk lelkileg a fáradságos hétköznapiak után és felülülhetünk másokat is, így gyakorolva Istennel és az egymással való közösséget.

Köszönetet mondunk Balla Sándor testvérünknek, akinek élettapasztalata és szakértelme megmutatkozott az építkezés levezetésében, ugyanakkor Istenbe vetett gyermeki hittel, félretéve az újból és újból felbukkanó akadályokat, látta azt, amit mi sokszor nem láttunk: a célt és a végeredményt. Megköszönjük az építkezési bizottság tagjainak: Weisz Péter, Bákai István és Szabó Tivadar testvéreinknek, hogy nemcsak a döntéshozatalban, de fáradságot nem mészerve, részt vettek a munkában is. Püskök Dániel lelkipásztor testvérünk pedig gyülekezetünk lelki építése mellett, hűséges fizikai munkával is szolgált, példát mutatva és bátorítva mindannyiunkat. Nem utolsó sorban, minden egyes önkéntesen odaszánt időt, erőt és anyagi támogatást hálásan fogadtunk és hisszük, hogy Isten előtt is jóillatú kedves áldozat.

Az én imádságom, hogy ez az épület legyen egy oázis hazánktól elszakadt magyarok számára és azok a testvéreink, akik először lépnek be e hajlék ajtaján, ne csak az épület szépsége és nagysága nyűgözzön le, hanem a köztünk lévő szeretet és egység is. Az Istent dicsőítő és magasztaló hangulat pedig közelebb emelje őket igazi hazánkhoz, a mennyhez.

Kulcsár Ibolya

„Végül is kívánom, hogy legyen ez a ház az imádság háza, sok lélek felüdülő helye, legyen a kanadai magyar diaszpórában példaértékű a szeretetben, a békességben, az összetartozásban, legyen ez a hely az anyanyelvünk gyakorlásában, zenei kultúránk gyakorló és megőrző helye. Mindenért Istené legyen a dicsőség.” (részlet)

Balla Sándor

Nagyon nagy élmény volt számomra ez az alkalom, amikor valóra válhatott az, hogy végre megnyissuk imaházunkat, ami egyben egy új korszak kezdetét és a régi végét jelentette.

Vártam már nagyon. Jó vissza emlékezni mindarra, ami ez idő alatt történt, míg építettük az imaházat.

Idős testvéreink hűséges kitartása nagyon jó bizonyosság volt számomra. Kezdve *Kuti János* és *Marika* és *Kuti Józsi* bácsi, akik nagyon meghatározók voltak számomra.

Aztán *Bákai Kati* mama, aki csiga tésztát készített és annak eladásával segítette az építkezés költségeit. Ezek az aprónak látszó dolgok emelték mégis magasra az épület és a hitem falait.

Hálás vagyok a torontói gyülekezettért és annak minden tagjáért. Nagyra értékelek a szövetség tagjai részéről is minden segítséget, mert ez is bizonyíték Isten népének összetartozásáról.

Mindenért Istennek legyen hála.

Szabó Tivadar

Feleségemmel 2012 októberében érkezünk *Kanadába*. Erre az időszakra, a régi imaház, mely a *Falkirk Streeten* volt, már eladásra került. Mint már az imaház megnyitóján hallottuk, az eladás szempontjából nem volt könnyű helyzetben a Magyar Baptista Gyülekezet. A gyülekezet vezetősege több alkalommal ült le tárgyalni a rabbival, akinek a közössége nagyon szerette volna megvásárolni az imaház épületét.

A torontói gyülekezet számára az utóbbi évtizedekben nem látott összefogásra volt szükség. A gyülekezet épülete már el volt adva. A nagy kérdés már csak az volt, hogy mi legyen a következő lépés. Az imaház eladásával kapcsolatos érzelmi megnyilvánulások inkább az idősebb korosztálynál voltak tapasztalhatóak. Minden nagy változásnak az ember életében nyoma marad. És mi, mint új kanadások, ezt hamar észre

Így nézett a gyülekezet a számunkra kilátástalan jövőbe. De Istenben bízva vártuk, hogy az új torontói magyar baptista imaház hol fog felépülni.

Az építkezés ideje alatt még erősebb egységgé kovácsolódtunk a gyülekezet. Voltak nehéz időszakok, mint amikor bérelnünk kellett egy másik imaházat, ahol megtarthattuk vasárnapi összejöveteleinket. Itt is megmutatkozott a gyülekezet egységének szilárd Krisztusi alapja.

Habár sok mindent nélkülöznünk kellett, nem maradtak el a megszokott ének- és zeneórák, valamint az ifjúsági dicsőítő csoport próbái sem. Zavartalanul, szeretetben szolgáltunk Isten dicsőségére.

Nem vette el a lelkesedésünket az sem, amikor jó néhány alkalommal nagykabátban ültünk az imaház padjaiban, mivel nem volt fűtés. Itt is megtapasztalhattuk Isten gondoskodó szeretetét és kegyelmét. Könnyebb lett volna vissza-

Utolsó istentisztelet a régi imaházban, 2014. szeptember 7-én.

is vettük. Átérezni sem tudtuk azt, hogy azok az idős testvérek, akik több évtizede jártak az immáron eladott épületbe, min mennek keresztül. Nehéz időszak volt ez, mert megannyi emlék tört elő belőlük, hisz a búcsúzás sohasem könnyű. De imádkozó szívvel ez is sikerült. De Isten újra és újra megmutatta hatalmas erejét, és dicsőséget szerzett az ő szent nevének. Mert, akik benne bíznak és hozzá fohászkodnak, Ő hozzájuk le hajol, és meghallgatja a kérésüket. Igéje által vezet, biztat és támogat minket, mint ahogy a Jeremiás 29:11-ben is ez olvasható: *“Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az ÚR -: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.”*

Mi egy család vagyunk, Isten választott gyermekei. Jó katonái az Úrnak, és a katonákra jellemző, hogy nem hagynak hátra senkit. Így összefogva, imádkozó szívvel és lélekkel tudott minket Isten vezetni. Ő szeretettel átölelte és felkarolta minden egyes gyermekét.

ülni a meleg autókba és hazamenni. De vágyakoztunk Isten jelenlétére és a közösségre. Gáz hőszugárokkal kezdtük fűteni az épületet.

Később az Úr akaratával elkészült az új imaház első fűthető közösségi helyisége. Az én részemről nem érdekelt semmi sem, csak az, hogy a miénk, a sajátunk, elkészült és birtokba vehetjük.

Isten összekovácsolt minket. Új kapcsolatok, megújult kapcsolatok, érzelmek, vágyak születtek. Ami jó volt, még jobb lett. Ami szép volt, még szebbnek láttuk. Minden rossz, minden kellemetlenség a háttérbe szorult. Az erőnk valóban megújult, mert hazaértünk.

Isten gyermekei, akikben a Szentlélek ereje lakozik, kitartva jóban és nehézségek között. Kitartó imák, sok fáradt mosoly, megannyi biztató szó, rengeteg forró kávé és megszámlálhatatlan elfogyasztott pizzaszület után, megvalósult a közös cél, megnyitotta kapuit az új Magyar Baptista Imaház.

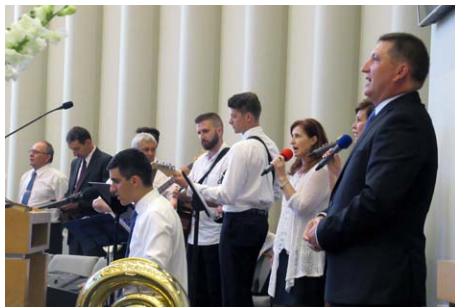
Csövári Pál

Az 5-6-7. oldal szerzői mind torontóiak.

CHURCH OPENING IN TORONTO

The church opening was a really great experience for me. First because I was finally able to see the church that has been building for the past 5 years finally get finished. Secondly because I saw the whole church filled up with friends who were there with me helping, also people from America, Hungary and other people who voluntarily helped out during the construction of our church.

Gergo Szabo

As a student in University, I wasn't able to spend too much time helping during the building process. But, occasionally on Saturdays I helped out where I could. One Saturday morning was exceptionally memorable when the heating tubes for the floor were all installed and the next job to be done was laying down large Styrofoam rectangles, onto which concrete was later poured. Although the job was a simple one, what stood out to me was the harmony among us as we worked toward the common goal to get the floor ready for the concrete. Some of us were responsible for bringing the styrofoam into the main sanctuary while the others laid them down on the floor, while still others taped them together. At the end of the day, we all had a sense of satisfaction when the job was finished. Throughout the Church building process, we were greatly encouraged by those who prayed for our perseverance and strength as we overcame many struggles. It was especially encouraging when family members and people from the *different Hungarian Churches* supported our financial needs, while others gave their time and skills to help put the staircase together and do the tiling in the bathrooms among many other jobs. We are so blessed by God, that he provided the right help at the right time, in order to finish our new Church building. It is my hope that many generations will come to know Christ here and praise his name in worship!

Viktoria Weisz

First off, I would like to say thank you to all the people who were active in building this brand new church and for the people who also took guests into their homes during the weekend opening ceremonies. It was great to see the church fully constructed and finished, as I remember when we had a youth conference in Toronto about 2 years ago and the church was still in the process of being completed. We didn't know what to expect for the finishing product, but I must say, the church looks really nice. It was also great to see people from other churches come to this event and witness the opening.

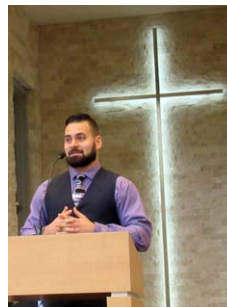
Even though it wasn't a youth conference, some of the youth came over to also celebrate the opening and that's when I realized how important this church opening really was. It

was a new start in a new community and I believe God put this church there for a reason. With a fresh church and a rise in the youth, the future looks prime for the gospel to be preached around the community there in Toronto. And that's my prayer, that they spread the gospel at whatever cost. To not be shy about the Word of God and living a holy life. This is what the world really needs.

My verse for the church is what I also read and spoke about during prayer hour and that is Philippians 1:18 *"But what does it matter? The important thing is that in every way, whether from false motive or true, Christ is preached. And because of this I rejoice. Yes, and I will continue to rejoice."* I would rather have a church preach the *truth* and have a *quality* focused church rather than a church preaching *lies* and having a *quantity* focused church. And I believe that is what Paul meant.

I would also like to thank the church for asking me to lead the first prayer hour with *Szabo Pista* on Sunday. It really showed how much they really want to see *the youth be involved in the church*. For that, I say keep it up. The more involved the youth are in the church, the better the future will be for them and for the church. There is no better future than a future in eternity with the Lord, and it starts in the church. *May God bless this church to do the mission it was sent out to do from God. Keep faith and trust the Lord. Don't let the circumstances around you change your faith. All you need is faith as small as a mustard seed to do great things.*

Robert Juhasz (Detroit)

CRAZY FOR CHRIST!

By Halasz Betti

During the Detroit youth conference we learned *how to be crazy for Christ*, what the right and wrong ways of worship are, and how to fully let God into your life. On Sunday, Pastor Novak talked about how we must not greet God with lukewarm faith, meaning you are ashamed of Him who saved you, and therefore not crazy for Christ, but blending in with the rest of the world. Lukewarm faith means you are either with Christ or against him. You can not be both, can not be going to church on Sunday and showing what a good Christian you are, but when Monday rolls around you act as the rest of the world would. Once you have committed to Christ you must worship him everyday

New York-i és floridai fiatalok szolgálata a detroiti ifjúságin

of the week, worshiping him through all your daily activities. As Christians we are not perfect, we fall down sometimes and we feel the power of Satan taking hold of us, but God has the power that will break our chains and he will lift us up. God is the only one that can do great things for us, and we must worship Him, praise his name alone for all the greatness he has given us. We must be bold in our faith, let God fully into our lives because with Him all things are possible. It will be impossible to be crazy for Christ if you have not let Him in first.

The Detroit youth conference was the first of many conferences for the younger youth, and it was refreshing to see how God was working in the lives of these younger members. The theme, Crazy for Christ, was an eye opener for most youth members to really allow God to work throughout every part of your life, and to start a life of craziness for Christ. As Christians we tend to be looked upon as crazy, and the world criticizes us for being followers of Christ. However, what we learned during the Detroit Youth conference was that we must embrace the crazy, and be crazy for Christ. Have you committed to be crazy for Christ?

IMAHÁZMEGNYITÓ

folytatás az 4. oldalról

Herjeczki Gézától hallottuk. Az Efézus 3,14-21-et idézve szólt a gyülekezet 35 évvel ezelőtti imaházvételéről – megnyitásról, valamint arról, hogy az élő gyülekezet épít imaházat, s hogy azután a gyülekezet is épül, tovább, hatalmasan megerősödve a Szentlélek által. Szolgálatát most, vagy a következő számban közöljük.

Csöke János nazarénus lelkipásztor köszöntése után a detroiti lelkipásztor, Huli Sándor testvér hirdette Isten ígését az 1Kir 9,3 és következő versek alapján. „Megszenteltem ezt a templomot, amelyet építettél (mondta Isten Salamonnak), és örökre abba helyezem nevemet.” Reméljük, hogy ezt a szolgálatot is olvashatjuk majd újságunkban.

A régi énekekkel: „Dicsérd az Urat én lelkem...” fejeztük be az áldásos és emlékeztető imaházmegnyitó istentiszteleteket. Köszönjük a torontói testvérek szeretetét, áldozatos szolgálatát. Köszönjük lelkipásztoruk, Püsök testvér és felesége Adina figyelmes vendéglátását. Urunk áldása kísérelje a gyülekezet és a lelkipásztor család életét és szolgálatát az új imaházban, a jövőben is!

Szerk.

Isten háza, szent hajlék,

ott ingyen adja nagy kegyelmét,
Az ajtó tárva, megfáradt népét várja
Isten háza.

Hozd minden terhed, jöjj, hogyha félsz,
Ő nem utasít el, (Ő) segíteni kész.
Jöjj, bizalommal, Szent nevét áldd,
Nyitva az ajtó, jöjj, hát.
Ő ma is itt van, hajlékában,
Lásd meg szent arcát!

Isten háza, szent hajlék,
ott ingyen adja nagy kegyelmét,
Az ajtó tárva, megfáradt népét várja
Jöjj, és nevét áldd, ma is nyitva áll,
Isten háza.

Lépj be az ajtón, táj ablakot,
Szent lelke járja át a hajlékot,
Ha szívedbe zárod drága szavát,
az áldását árasztja rád.
Ő ma is itt van hajlékában,
lásd meg szent arcát!

//: Isten háza, szent hajlék,
ott ingyen adja nagy kegyelmét,
Az ajtó tárva, megfáradt népét várja
Jöjj, és nevét áldd, ma is nyitva áll, //:
Isten vár rád! Isten vár rád!
Jöjj velünk és ünnepelj,
Ma is nyitva áll,
Isten háza!

ÁHÍTAT

“Minden imádságokban és könyörgésekben imádkozzatok mindenkori a Lélek által, és legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve valamenyny szentért; és énértem is, hogy adassék nekem az ige, ha szóra nyitom a számat, hogy bátran ismertessem meg az evangélium titkát, amelynek követe vagyok bilincsben is, hogy bátorságom legyen azt úgy hirdetni, ahogyan kell.” – Ef 6,18-20

Az igehirdetés egy rendkívüli esemény. Barth Károly írja, hogy a Szentlélek jelenléte és munkája nyilvánul meg ott, ahol Isten szava hangzik, legyen az katedrális, egyszerű imaház, vagy éppen a börtönudvar. Az Efézusiaknak írt levelet börtönben írta Pál apostol. A címzettetől búcsúzva kéri őket, hogy a megváltottak közösségéért, „valamenyny szentért” kitartással könyörögjenek. Ezek közé sorolja önmagát is. Nem azért kér imádságot, hogy megváltozzanak a körülményei, hogy kiengedjék a börtönből, hanem hogy adassék Ige az ajkára, amit bátran kell hirdetni.

Az igehirdetés rendkívüli kommunikáció. Az emberi feltétele bátorságot is igénylő készség. Az isteni feltétel a beszédet mennyei tartalommal megtöltő „ige”. Istenbeszéd. Üzenet Istenről. Ez utóbbit nem helyettesítheti a prédikátor felkészültsége, ami egyébként elvárt. Ember nem képes úgy felmérni az igehirdetés helyzetét és a hallgatók szükségét, és orvoslást sem tud kínálni azokra, mint ahogyan a Szentlélek teszi mindezeket. Az igehirdetés sokkal több a bibliai szakaszok magyarázatánál. Az Ige teremtő ereje (akár a történelem irányítottságán, akár az üdvözítés eseményeiben tükröződik a Bibliában dokumentáltan) a konkrét helyzeteken túl is hat.

Az igehirdető nem új kinyilatkoztatással szolgál tehát, hanem Isten szavának “ad hangot,” mint ahogyan a próféták és az apostolok is tették. Még ha újdonságként hat is az, amit mond, a hitelességét az garantálja, ha a Kijelentésből fakad – a forrása nem lehet kétséges, emberi.

A bátorsága nem vakmerőség. Azért szükséges, mert nem lehet akármit mondani, csak azt, ami Isten szerinti. Szó szerint, emberfeletti elvárás ez az igehirdetőtől is meg a hallgatóktól is. Így tanúskodunk együtt arról, hogy az Isten népe vagyunk. A Más nevében beszélő nem fújhatja a magáét, de a gyülekezet-

nek jó elfogadnia, sőt elvárni azt, hogy az igehirdető se magát adja.

A Lélek által és éberen imádkozók Igére éhesek. Az Úrtól várnak szót, amit emberi szócsoveken keresztül hallhatnak. Ezekről Isten döntött így (Róma 10,14-21); az igehirdetés – bizony – rendkívüli esemény.

Imádkozzunk az igehirdetőkért!

Novák József

ISTEN TITKAINAK SÁFÁRA

“Úgy tekintsen minket minden ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait.”
(1Kor 4:1)

Titkaid köröttünk feszülnek,
sebzett szívünkkel elvegyülnek.

Titkaid Uram arra várnak,
miközben életünkbe vágnak,
hogy tovább adjuk őket másnak.

Sáfárrá Uram miért tettél?
De ha már engem így szeretted:

add, hogy szemem mélyebbre lásson,
hogy szolgál hű sáfárrá váljon,
titkod szolgálatára álljon!

Herjeczki Géza

Mi a Szentlélek munkája?

... A Szentlélek teszi személyesen a mienkké Isten ajándékait (Róm 8,16-17).

Ő győz meg bűneinkről (Jn 16,8), Ő a nagy pedagógus, aki elvezet a teljes igazságra (Jn 16,13).

Ő tanít meg érteni Isten ígését (1Kor 2,9-15), Ő tanít meg igazán imádkozni (Gal 4,6), eszünkbe juttatja mindazt, amit Jézus tanított (Jn 14,26), Ő a vigasztaló, aki bátorít, biztat.

Ő a közösség és az egység Lelke (Ap-Csel 4,32), Ő tanít meg dicsőíteni az Urat (Jn 16,14).

Erőt ad a bizonyágtételhez, megőriz és vezet az engedelmesség útján, megszentel, vagyis Isten közelében tart.

Nyilvánvaló ebből, hogy a Szentlélek nem isteni erő vagy “kisugárzás”, ahogyan némelyek állítják, hanem élő személy. Olyan isteni személy, mint az Atya és a Fiú, hiszen csak egy személy tud tanítani, vezetni, vigasztalni, s csak az tud megszomorodni (Ef 4,30).”

Cseri Kálmán: „Amikor eljött a pünkösöd napja...” részlet

ÉPÍTSÜK KRISZTUS TESTÉT!

Efézus 4,11-16

Torontó, 2018. 06. 03.

A Kelownai Magyar Keresztyén Misszió sok szeretettel köszönti a Torontói Első Magyar Baptista Gyülekezetet és a velük ünneplő barátaikat, lelki testvéreinket! Hálásak vagyunk a sikeres imaházépítésekért. Tudjuk, hogy rendkívüli áldozatba került. A hűséges Isten adott hozzá elegendő segítséget, támogatást.

E roppant erőfeszítés olyan mértékben igénybe vette az építő gyülekezetet, mint az anyákat a terhesség, a vajúdás és a gyermekszülés. Utána feltétlenül szükség van a felépülését, a megerősödése.

Az ünnepélyes imaház megnyitó istentisztelet után jobban összpontosíthatok egymás építésére. Ezen a területen is Jézus Krisztus munkatársai lehettek! Az Ő "épületét" - egyházát még a pokol erői sem vehetik be! Mt 16,18.

Minden építkezéssel egy konkrét célt szeretnénk szolgálni. Az építés annyira összetett munka, hogy komoly tervet, tartós összefogást, teljes kitaratást igényel. Befejeztével elkezdődik a tisztántartás és a karbantartás, esetleg a továbbfejlesztés feladata. Sohasem szabad megfedkezünk a felépített mű rendeltetésének megfelelő, bölcs használatáról. Hadd legyen ez az imaház a szerető Isten és elsősorban a magyar emberek áldott találkozási helye! A szent Isten imádatának, tiszteletének és a segítségre szoruló emberek épülésének, gyógyulásának felejtethetetlen helye!

Keressük ki és olvassuk el az Ef 4,11-16-ot: "Ő adott némelyeket apostolokul, másokat prófétául, ismét másokat evangélistául, vagy pásztorokul és tanítókul, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére, míg eljutunk mindnyájan a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, a felnőttkorra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra, hogy többé ne legyünk kiskorúak, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek csalásától, tévútra csábító ravaszságától; hanem az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől Óhoz,

Aki a Fej, a Krisztus. Az egész test pedig az Ő hatására egybeszerkesztve és összefogva, a különféle kapcsolatok segítségével, és minden egyes rész saját adottságának megfelelően működve gondoskodik önmaga növekedéséről, hogy épüljön szeretetben."

I. HOGYAN, MIVEL ÉPÍTHETJÜK KRISZTUS TESTÉT?

Az Általa adott apostolok, próféták, evangélisták vagy pásztorok és tanítók felkészíthetik a szenteket a Krisztus testének építésére. Feltétlenül vegyünk részt benne! Ugyanakkor minden tag működjön saját adottságának megfelelően, amivel önmaga növekedéséről is gondolkodhat, hogy épüljön szeretetben. Minden építőnek gondosan vigyáznia kell munkaképességének megőrzésére is.

Az alázatosan és bölcsen használt kegyelmi ajándékok, az Isten szerinti jóban erősítő beszéd, az önzetlen szeretet, a gyöngéd vigasztalás, a pozitív példa épít. Tudatosan kell kerülnünk, távol tartanunk minden potenciálisan romboló tényezőt! 1Kor 8,1; 14,12; Ef 4,29; 1Thessz 5,9-11.

II. MEDDIG KELL ÉPÍTENÜNK EGYMÁST?

Amíg el nem jutunk mindnyájan a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, a felnőtt korra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra;

amíg a Krisztus igazságához ragaszkodva, fel nem növekedünk szeretetben mindenestől Óhoz, Aki a Fej, a Messiás. Mt 12,6; Ef 2,20-21 Kol 2,19; Zsid 10,21;

addig, amikor már templomra sem lesz szükség még a mennyi Jeruzsálemben sem, mert Isten és az értünk megöletett Bárány lesz annak Temploma!

III. KI TŐL TANULHATUNK LEGINKÁBB MÁSOKAT ÉPÍTENI?

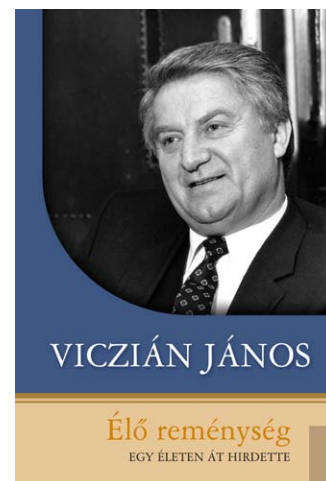
A Szentháromság egy igaz és örök Istentől. Ők építik eszközeikkel az újszövetségi Gyülekezetet, a mennyi Jeruzsálemet, az ottani szentélyt, szentek szentjét, hajlékainkat. Igen, nagyon megéri mindebből részesedni!

Az apostoloktól, például Páltól, Pétertől. Elengedhetetlenül fontos a jó, a szikla szilárd alap! Gondosan ki kell választani az építőanyagainkat is! Eddig nem tapasztalt viharok fognak jönni, a tűz sem marad el! Aki pedig engedelmességben, hitben mindvégig kitart, üdvözült! Elképzelhetetlenül gazdag jutalmat kap. Mt 7,24-27; 1Kor 3,10-17; Jel 2,10; 11,1; 21,22.

Dr. Vass Gergely

ÉLŐ REMÉNYSÉG

címmel könyv jelent meg dr. Viczián János (1932-2015) testvérnek, egyházunk korábbi elnökének tollából. Testvérünk igehirdetéseit legjobban saját gyülekezetében ismerték. Érsekcsanádön és a körzetben, Békéscsabán, Rákospalotán, Neszmélyen, valamint a kanadai Torontóban és Kelownában számos biblikus igehirdetésre emlékeznek még a testvérek. Szeretettel emlékezik rá évfolyamtársai közül a még egyetlen köztünk élő *Gerzsenyi Sándor* testvér is. Számos kiváló feladata között kitüntetett helyen volt az a hite szerinti élő reménység, amelyet egy életen át hirdetett.

Viczián János fiatalok óta lelkes hirdetője volt Isten igéjének. Pályája kezdetén értékes beszédvázlatokat készített, ezek alapján osztotta meg az evangélium üzenetét. Szuggesztív előadásmódja, jellegzetes hanghordozása, feltűnő gesztusai odavonzották hallgatói figyelmét a szószéken hirdetett ígére. Élete utolsó percéig szívesen prédikált.

Ez a könyv Viczián János igehirdetői múltjából egy szerény válogatás, azzal a nem titkolt szándékkal, hogy igei gondolatai tovább éljenek, és ma is szólítsák meg az olvasót.

Az „Élő reménység” nem teológiai szakkönyv, de minden írásban ott rejlik életünk egyetlen megoldása, *Jézus Krisztus* neve. A szerző az ő szolgálja volt, és arra buzdít minket, hogy kövessük őt mi is, minden körülmények között.

A könyv Viczián testvér özvegyének, *Surányi Eszter* testvér szándékából és támogatásával jelent meg. Az érdeklődők megkeresését szívesen fogadja a szerkesztő, *Marosi Nagy Lajos*. mnl@t-online.hu. 06 20 886-0370.

Kanadában és az USA-ban érdeklődni a lelkipásztoroknál és a szerk-nél lehet.

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL

MABAVISZ TANÁCSÜLÉS

Ebben az évben május 11-13 között Beregszászon (Kárpátalja) tartottuk a MaBaVisz évi tanácsulását. Minden tagszövetségből jelen voltak a képviselők, akik beszámoltak az adott szövetségben történő eseményekről, missziós szolgálatokról. A tartalmas beszámolók után, hálát adtunk Istennek az elért eredményekért, és könyörögtünk, hogy a jövőben is adja áldását gyülekezeteink életére és szolgálatára.

A kárpátaljai gyülekezetek helyzete és missziója kiemelt figyelmet kapott. A találkozó lehetőséget adott az ott élő missziómunkások és lelkipásztorok meghallgatására, illetve az Ukrán Baptista Szövetség kerületi vezetőjével, Ivan Kondor testvérrel való megbeszélésre. A környéket jellemző nehéz megélhetési gondok, egyfelől külföldi kenyérkeresetre kényszerítik a lakosságot, ugyanakkor új lehetőségeket kínálnak az evangélizálásra és a szociális tevékenységekre. Ezeket a helyzeteket próbálják kihasználni testvéreink, miközben nekik is meg kell küzdeni az ott élő magyarok anyagi gondjaival és az etnikai megkülönböztetésből származó nehézségekkel.

Az általános ügyek rendezése mellett, szóba került az alapszabályzat áttekintése, esetleges módosítása, a következő MaBaVisz gyűlés idejének és helyszínének meghatározása, illetve a MaBaVit 5. megszervezésének a kérdése. A találkozó során az esedékes vezetői váltás is megtörtént. A következő két évben az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség elnöke irányítja a MaBaVisz tevékenységét.

A MaBaVisz gyűlés után lehetőségem volt néhány erdélyi gyülekezet-

ben is szolgálni. Pünkösöd első napján a szilágyosmlyói testvérek meghívására egy bemerítési ünnepségen vettem részt. Testvéreink szobán is megköszönték a támogatást, amelyet szövetségünk gyülekezetei, a körzet lelkipásztori lakásának felépítésére küldtek. Az érmihályfalvai gyülekezetben és körzetében anyák napja és pünkösöd alkalmával szolgálhattam. A Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány meghívására, egy imaházmegnyitó istentiszteleten is részt vettem Magyarkécen. A több mint 150 embert befogadó kétszintes, jól

felszerelt, modern imaház nemcsak az istentiszteletek megtartására ad lehetőséget, a roma gyerekek oktatására és különböző konferenciák megszervezésére is igen alkalmas.

Eljövetelemmel, Isten áldását kérve, a MaBaVisz vezetősége, a kárpátaljai és erdélyi testvérek szeretetteljes üdvözlőket küldtek az ÉAMBSZ testvériségének. Köszöntésükhöz én is csatlakozom, ugyanakkor kérem szövetségünk testvériségét, hogy továbbra is imádkozzunk a világszövetségünkhöz tartozó magyar baptista testvéreinkért s az általuk végzett misszióért.

Dr. Gergely István
A MABAVISZ soros elnöke

ISTEN TEMPLOMA

*Nem attól lesz e ház az én házammá,
hogy benne rólam hangzik sok beszéd,
ének, zene vagy vers dicsérget engem,
csiszolva vendégem szívét, esztét.*

*Enyémné akkor lesz és otthonommá,
ha benne mindig szívesen lakom,
szeretteim háliját nem szavakban,
nékem szolgáló tettekben kapom.*

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *dr. Gergely István* (Amerika)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
Pardi Félix (Erdély)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczi Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

*Isten háza is akkor lesz e hajlék,
ha benne Ő szívesen van jelen,
s hálám gyümölcse sem csupán
szavakban,
de Őt szolgáló tettekben terem.*

*Ám van Urunknak ennél véglegesebb,
mégis közelben lévő otthona,
amelyben ettől távol is velem van,
ha szívem lesz állandó temploma.*

Balog Miklós

A tavaszi ifjúsági konferencia idén Detroitban került megrendezésre, május 25-27-én. A hétvége témája *"Bolond lenni Krisztusért"* volt, az 1 Korintus 1:18 alapján, ami így szól: *„Mert a keresztről szóló beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje.”*

Péntek este Novák József testvér arról beszélt, hogy Istennek mekkora hatalma van, és mennyi csodát képes tenni az életünkben, ha Őt követjük. Sok szellemi erő tud uralkodni bennünk; vannak, amik felemelnek és vannak, amik lehúznak. Nagy részben rajtunk áll, hogy melyik erőnek adunk helyet az életünkben.

Az istentisztelet után egy sportcsarnokba mentünk, ahol különböző sportokban lehetett részt venni. Ez személy szerint nagyon tetszett nekem, mert nagy sportrajongó vagyok, de láttam, hogy másoknak is örültek neki, szinte mindenki részt vett valamiben.

Másnap egy vendég igehirdető szolgált közöttünk, *Bryan Reynolds*. Ő arról beszélt, hogy sokféleképpen lehet Istent imádni, és azt is kérdezte, mi keresztények vajon jól imádjuk-e Istent? Igen, először furcsán hangzik, de lehet rosszul dicsőíteni, imádni Istent. Ilyen az, amikor önzőek vagyunk és nem adjuk magunkat oda teljesen Krisztusnak, vagy csak vasárnapi keresztényként próbáljuk az Urat dicsőíteni. Ha valaki tiszta szívből szereti Istent, akkor nem csak vasárnap, hanem a hét minden napján imádja és dicsőíti Őt!

Ha az emberek bolondnak neveznek amiatt, amit Krisztusért teszel, akkor jól csinálod! Jézust se fogadták be itt a földön, de Ő mégis hirdette Isten Igéjét. Sokan félünk, hogy vajon mit gondolnak rólunk mások. Te személyesen mennyire vagy bolond Krisztusért? Vajon mit gondolnak rólad az emberek a munkahelyeden vagy bárhol, ahol jársz? Beleolvadsz a többi ember közé, vagy pedig kilógsz a sorból? Bryan szolgálata után kisebb csoportokban folytattuk a témát. Az ebédet egy parkban fogyasztottuk el, majd volt lehetőségünk sportolni, pihenni, beszélgetni. Este dicsőítő imaest volt, amit közös játék követett.

A vasárnap reggeli istentiszteleten Novák testvér arról prédikált, hogy mik azok a dolgok, amikkel Istent dicsőíteni és imádni tudjuk. Végül elgondolkodtató kérdések hangzottak el. Vajon

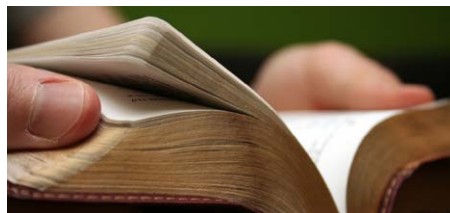
teszünk-e olyan dolgokat, amivel Istent szolgáljuk? Éreztük-e már Isten körülfogó szeretetét életünkben? Jézus ott áll a szíved ajtajánál, de vajon kívül, vagy belül van? Beengeded-e már Őt a szívedbe?

Az igehirdetés előtt és után a résztvevő gyülekezetek csoportjai szolgáltak.

Ebéd után a fiatalokkal elmentünk egy szép, szomszédos kisvárosba: *Ann Arborba*.

Gyorsan elrepült ez a pár nap, de általában akkor telik gyorsan az idő, amikor valaki jól érzi magát. Egy remekül megszervezett ifjúsági találkozón vehettünk részt és a detroiti testvérek nagyon kitétek magukért. Nagy szeretettel vártak minket, és mindig igyekeztek a fiatalok kedvében járni, hogy jól érezzük magunkat. Mindenki nevében mondhatom, hogy nagyon köszönjük a szeretetteljes vendéglátást. Isten áldása legyen a gyülekezeten! Remélem, hogy a legközelebbi ifjúságira is el tudok majd menni.

Szabó Renáta (Torontó)

Bibliai találós kérdések (4)

36. Hány *menedékváros* volt?
37. Ki ölte meg *Siserát*?
38. Hány napig volt *Obed Edomnál* a frigy láda?
39. *Sámson* hány embert ölt meg halálával?
40. Kit rendelt főpapnak Salamon *Abjátár pap* helyett?
41. Melyik *Júdeai király* betegedett meg vénségében a lábaira?

42. Hány férfit öletett meg *Jéhu* a juhnyíróháznál?

43. Kinevették-e *Jézust*?

44. Gyakorolták-e a tanítványok az *olajjal való megkenetést*, gyógyítást?

45. Melyik útnál találták meg a *virágvasárnapi szamarat* a tanítványok?

Válaszok az előző havi kérdésekre (3)

26. Hol van megírva: Fényes nyíllá tett engem? *Ésaiás 49,2*

27. Az Ezékiel által látott kerubok arca: *Ember, oroslán, bika, sas*. Ezékiel 1,10. Jel 4,7-ben is előjönnek.

28. A tűzből kikapott üszökről *Ámós 4,11* és *Zakariás 3,2*-ben olvasunk.

29. A sónak szövetségéről *háromszor van szó*. Tartós szövetség az! 3Móz 2,13; 4Móz 18,19; 2Krón 13,5

30. Melyik király dicsőítette a Menyei királyt? *Nabukodonozor* Dániel 4,34

31. *Igen*, többször is köpött Jézus. Ekor mindig nyállal gyógyított. János 9,6; Márk 7,33; Márk 8,23. Még mi is használjuk ezt a gyógyymódot, nyálunkat.

32. Melyik főpap áldozta föl önmagát? *Jézus*, az örökkévaló főpap, a jövődö javaknak főpapja: Zsid 6,20, 7,27 és 9,11-15.

33. *Pilátus* mondta: Amit megírtam, megírtam! János 19,22

34. *Három nyelven* volt Jézus elítélte-tése a keresztre írva: *arámul, latinul és görögül*. János 19,20

35. Félóra szünet, csendesség a *hetedik pecsét felnyitása* után állt be a mennyben. Jel 8,1

Lizik Zoltán lp.